

[Mose Hansen.]

regulering af lønmodtagerfradraget, men da befodringsfradraget efter loven forhøjes, er vi af den opfattelse, at lønmodtagerfradraget ikke ensidigt kan forhøjes, uden at der også må ske regulering af andre fradrag. Vi vil derfor stemme imod det ændringsforslag, som er stillet af socialistisk folkeparti.

Forhøjelse af hustrufradraget kan vi heller ikke stemme for. Mit parti ønsker sambeskatningsspørgsmålet løst, men efter vor opfattelse løses det absolut ikke ved ensidigt at forhøje fradraget for de udearbejdende hustruer. Sambeskatningsspørgsmålet er så kompliceret og rummer så mange problemer, at det vil være forkert ensidigt at forhøje hustrufradraget. Den foreslåede forhøjelse vil yderligere diskriminere hjemmearbejdende og medhjælpende hustruer. Jeg har ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at vort parti ønsker sambeskatningsspørgsmålet løst, men det skal som allerede nævnt ses i og løses i en større sammenhæng, og derfor vil vi stemme imod ændringsforslaget stillet af socialistisk folkeparti, idet vi altså som sagt ikke mener, at det løser problemet; det er kun med til at skabe yderligere vanskeligheder, idet forslaget, som det foreligger, kun er en halv løsning eller slet ingen løsning.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker udvalget for arbejdet med det foreliggende lovforslag og takker for den tilslutning, der er givet til forslaget og de af mig stillede ændringsforslag.

Det er for så vidt rigtigt nok, at der tilsyneladende ikke er kommet de helt store ting ud af arbejdet med denne lov — det har nu heller ikke været tilsigtet fra min side — men der er jo igennem udvalgsarbejdet blevet kulegravet eller i hvert fald undersøgt adskillige spørgsmål, så udvalgsarbejdet har vel nok haft noget større betydning, end selve ændringsforslagene tyder på. Dertil kommer jo, at forskellige ting er nævnt i betænkningen, og jeg kan her bekræfte de tilsagn, som ligger deri.

Derudover skal jeg ikke gå ind på de stillede ændringsforslag — ja, jeg må sige lidt om lønmodtagerfradraget — men kan henholde mig til, hvad ordførerne for

regeringspartierne her har nævnt, og nøjes med at komme ind på de felter, hvor jeg, om jeg så må sige, er blevet direkte provokeret til at give et svar.

Må jeg først vedrørende fiskerne og befodringsfradraget sige, at det skal jo nu viderebehandles i udvalget, og jeg føler ingen trang til ved denne lejlighed at tage endelig stilling, heller ikke tage endelig stilling til, om fiskerne ikke får en ligelig behandling nu. Det ærede medlem hr. Foged var så rask til at sige, at der var tale om en forskelsbehandling. Jeg er ikke sikker på det, men vil altså gerne afvente den redegørelse, vi i fællesskab kan få fra ligningsdirektoratets direktør herom.

Må jeg til det ærede medlem hr. Axel Sørensen sige, at nu er vi jo nået så meget længere med spørgsmålet om Grønlandsarbejderne, at der nu foreligger et tilsagn om, at sagen næste gang, til næste år, bliver reguleret ved lovbestemmelser; vi har også visse ideer om, hvordan disse bestemmelser skal være, men det viste sig altså, at der ikke var tilstrækkelig tid til den helt ønskelige gennemarbejdning af problemet.

Så er der de to måske lidt mere fremtrædende spørgsmål, i alt fald mere fremtrædende her i debatten, om særbeskatningsproblemerne og om lønmodtagerfradraget. Må jeg først til det ærede medlem hr. Foged om særbeskatningsproblemerne sige, at det er rigtigt, at jeg har givet tilsagn om, at vi ved det videre arbejde i skattedepartementet med spørgsmålet om en særbeskatningsordning både sigter på en ordning i forbindelse med kildeskat og en ordning i forbindelse med det nuværende skattesystem. De to ordninger vil naturligvis nok blive noget forskellige, men i visse principper kan vi vel gøre dem ens.

Til det ærede medlem hr. Hagen Hagensen, der mente, at der har været tid nok til at komme med forslag om særbeskatning, vil jeg sige, at det kan man naturligvis påstå, men det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at det er et særdeles kompliceret område. Det ærede medlem har jo heller ikke følt trang til at følge de forslag op, som ligger i den særlige udvalgsbetænkning herom. Jeg opfatter det derhen, at det ærede medlem med regeringen erkender, at ad de veje kunne man ikke nå til en løsning, og at man derfor skulle finde helt